

Arrest

nr. 308 794 van 25 juni 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VAN DE COTTE
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 9 september 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 5 oktober 2022 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op het arrest van 17 november 2023 met nr. 297 207 waarbij de debatten worden heropend en de terechtzitting wordt bepaald op 1 december 2023.

Gelet op de terechtzitting van 1 december 2023 waarbij de verdere behandeling van de zaak wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 15 december 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat E. VAN DE COTTE verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché F. FARAH, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 21 november 2021 elk een verzoek om internationale bescherming in. Zij worden op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 11 mei 2022

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 11 augustus 2022 voor elk van de verzoekers een beslissing waarbij de respectievelijke beschermingsverzoeken kennelijk ongegrond worden verklaard met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de

wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.3. De eerste bestreden beslissing genomen ten aanzien van eerste verzoeker luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Tbilisi. U bent getrouwd met D.M. (xxx). Jullie hebben een dochter, E. (°2019). In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u volgende feiten aan.

U was profvoetballer en u heeft bij verschillende clubs in verschillende landen gespeeld. In 2018 speelde u bij PFC Sumy in Oekraïne. Voor de wedstrijd tegen Volyn Loetsk werd u benaderd door handlangers van de Georgische gangster '[K.]'. De mannen wilden dat u ervoor zorgde dat uw ploeg de wedstrijd zou verliezen. U weigerde. De mannen werden boos en dreigden ermee uw been te breken. In de dagen erna werd u nog een aantal keer opgebeld en uitgescholden. Tijdens de volgende wedstrijd brak u uw been. Begin 2019 keerde u terug naar Georgië om verder te revalideren. Uiteindelijk tekende u een contract bij de ploeg Shevardeni.

U speelde een paar wedstrijden maar op 22 april 2019 kreeg u te horen dat u niet meer mocht voetballen. U werd verdacht van matchfixing in Oekraïne. Uw advocaat en agent R.M. probeerde de zaak op te lossen via de Oekraïense voetbalbond. In Oekraïne was u immers vrijgesproken voor matchfixing. De Georgische federatie hield echter voet bij stuk en u bleef geschorst.

Daarop besliste u te stoppen met voetballen en als vertegenwoordiger voor kledingmerken te beginnen. U kleepte twee voetbalteams en u was in onderhandeling met het Georgisch nationaal elftal. De voetbalbond wilde uiteindelijk niet met u samenwerken. U kreeg opnieuw dreigtelefoons. Vervolgens besliste u in de wijnhandel te stappen. U kreeg een aantal grote bestellingen maar de restauranthouders haakten af. Ze zeiden dat ze problemen gekregen hadden door u en niet verder met u konden werken. In Tbilisi werd u aangesproken door een man die dreigde u te vermoorden als u niet stopte met al uw activiteiten in Georgië.

Om tot rust te komen ging u met uw gezin op vakantie naar Disneyland en Wenen. In Wenen werd u opnieuw gebeld. Ze vroegen u terug te komen naar Georgië om te praten, anders zouden ze u vermoorden. U keerde niet terug naar Georgië maar reisde via Boedapest, Amsterdam, Londen en Dublin naar Brussel. Op 22 november 2021 dienden u en uw vrouw een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: paspoorten, geboorteakte kind, huwelijksakte, bewijs eigen zaak wijnbouw, vonnis beroep Oekraïense voetbalbond, brief aan Oekraïense voetbalbond, volmacht advocaat.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst. Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd. Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers uitsluitend problemen van gemeenrechtelijke aard. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Verder dient ook vastgesteld te worden dat u laattijdig uw verzoek om internationale bescherming indiende, wat een negatieve impact heeft op uw geloofwaardigheid en de werkelijke nood aan bescherming. Begin november 2021 was u op vakantie in Wenen toen u besliste niet meer terug te keren naar Georgië (p.7). Omdat u vermoedde dat u gevolgd werd (p.7), reisde u achtereenvolgens naar Boedapest, Brussel, Amsterdam, Londen, Dublin, opnieuw Amsterdam en tenslotte opnieuw Brussel waar u op 22 november 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende (p.5). Een vermoeden dat u gevolgd werd kan niet verklaren waarom u niet onmiddellijk internationale bescherming verzocht in Oostenrijk, een land waarvan aangenomen kan worden dat het in staat is om u bescherming te bieden.

U vreest bij terugkeer naar Georgië vermoord te worden. U vreest ook dat er iets met uw vrouw en kind zal gebeuren (p.10). Uw problemen begonnen wanneer u matchfixing weigerde in de periode dat u in Oekraïne bij PFC Sumy speelde. Sindsdien werd u geregeld bedreigd door mannen die voor de gangster [K.] werkten (p.5-6). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en dewelke is toegevoegd aan uw dossier blijkt dat voetbalclub PFC Sumy betrokken was bij een matchfixingschandaal (Futbolgrad) en dat u daar in die periode speelde (transfermarkt). U legt uw vrijspraak in het schandaal bij de Oekraïense voetbalbond, een brief aan de Oekraïense bond en een volmacht aan uw advocaat om u in de zaak te vertegenwoordigen neer (doc. 5,6,7). Het is aannemelijk dat u benaderd werd voor matchfixing en dit weigerde. Na uw terugkeer naar Georgië in 2019 zou u verschillende keren bedreigd geweest zijn. Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker worden verwacht dat hij of zij redelijke pogingen onderneemt om bescherming te verkrijgen in eigen land.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Er dient te worden vastgesteld dat u geen enkele poging hebt ondernomen om de bescherming van uw nationale autoriteiten in te roepen. Eerst verklaarde u dat men in Georgië evengoed een voorbijganger iets kan zeggen als de politie, dat naar de politie gaan geen zin heeft (p.6). Daarna verklaarde u dat u niet kon rekenen op de bescherming van de Georgische staat omdat ze allemaal onderlinge banden hebben, de politie, de maffia en de politiek (p.9). U brengt geen enkel element naar voren om deze bewering te staven en er kan dus geen geloof aan gehecht worden. U maakt niet aannemelijk dat er voor u persoonlijk redenen zijn waarom de Georgische autoriteiten u geen bescherming zouden kunnen of willen bieden.

Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw paspoorten, geboorteakte kind en huwelijksakte hebben betrekking op uw identiteit en afkomst uit Georgië, dewelke niet betwist wordt. Uw bewijs van uw eigen zaak in de wijnbouw wordt niet betwist. Het vonnis van uw beroep bij Oekraïense voetbalbond, uw brief aan de Oekraïense voetbalbond en de volmacht aan uw advocaat werden reeds besproken in deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.“

1.4. De tweede bestreden beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoekster luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Tbilisi. U bent getrouwd met D.K. (xxx). Jullie hebben een dochter, E. (°2019). In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u volgende feiten aan.

Uw man was profvoetballer en hij heeft bij verschillende clubs in verschillende landen gespeeld. In 2018 speelde hij bij PFC Sumy en woonden jullie in Oekraïne. Uw man werd benaderd voor matchfixing maar weigerde. Hij werd bedreigd, wanneer ze uw man niet konden bereiken hebben ze ook een keer naar u gebeld. Begin 2019 keerden jullie terug naar Georgië. Uw man probeerde opnieuw te voetballen en nadien in het bedrijfsleven te werken maar werd gedwarsboomd door de mannen die hem bedreigden.

Om tot rust te komen ging u met uw gezin op vakantie naar Disneyland en Wenen. In Wenen werd uw man opnieuw gebeld en bedreigd. U keerde niet terug naar Georgië maar reisde via Boedapest, Amsterdam, Londen en Dublin naar Brussel. Op 22 november 2021 dienden u en uw man een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: paspoorten, geboorteakte kind, huwelijksakte, bewijs eigen zaak wijnbouw, vonnis beroep Oekraïense voetbalbond, brief aan Oekraïense voetbalbond, volmacht advocaat.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich in uw verzoek om internationale bescherming baseert op dezelfde motieven als uw echtgenoot D.K. (xxx). Zijn verzoek om internationale bescherming werd beschouwd als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet. De beslissing werd als volgt gemotiveerd:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Dit middel wordt toegelicht als volgt:

“2.1.1.

Dat het CGVS vooreerst opwerpt dat het land van herkomst van verzoekers, Georgië, door het KB van 14 januari 2022 geclassificeerd werd als een veilig land van herkomst, waardoor het vermoeden geldt dat een verzoeker aldaar in veiligheid is, behouden bewijs van het tegendeel.

Verzoekers zouden er echter niet in geslaagd zijn om aan te tonen dat, in hun specifieke situatie, Georgië niet als veilig zou kunnen worden beschouwd en wel om volgende redenen.

Zo zouden verzoekers problemen geen verband houden met één van criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie en zouden er geen zwaarwichtige redenen zijn om aan te nemen dat verzoekers een reëel risico zouden lopen op het lijden van ernstige schade.

Verder zouden verzoekers laattijdig een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend en zouden in november 2021 beslist hebben om niet terug te keren naar Georgië, terwijl ze pas op 22 november 2022 een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend. Dit zou ernstig afbreuk doen aan de bewering dat verzoekers hun land zijn herkomst zijn ontvlucht omwille van een acute vrees voor vervolging.

Dat verzoekers besloten hebben om niet meer terug te keren naar Georgië op een ogenblik dat zij vreesden voor een acute vervolging, nl. november 2021, wat aantoont dat zij wel degelijk de nodige stappen hebben gezet om hun leven en dat van hun kind in veiligheid te brengen.

Echter hebben verzoekers inderdaad nagelaten om onmiddellijk verzoeken om internationale bescherming in te dienen.

Aangezien verzoekers eerste bekommernis hun veiligheid en die van hun gezin was en deze prioriteit bereikt was, zetten verzoekers aanvankelijk geen verdere stappen en reisden in Europa rond.

Bovendien vreesden verzoeker ervoor dat wanneer zij zich kenbaar zouden maken bij de (Belgische of andere Europese autoriteiten), hun belagers in Georgië - die gestuurd waren door supergangster [K.] die overal connecties heeft - erin zouden slagen hen op te sporen en hen opnieuw zouden kunnen belagen.

Voorts werden verzoekers bang gemaakt door landgenoten dat zij naar Georgië zouden worden gerepatriëerd indien zij stappen zouden ondernemen, zodat zij bang waren om ergens advies te gaan vragen of zich te informeren.

Het is pas wanneer verzoekers een raadsman geraadpleegd hebben die verzoekers aanraadden om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, dat verzoekers deze stap durfden te zetten.

Juist het feit dat verzoekers zo bang waren dat hun belagers hen zouden vinden en/of zij naar Georgië zouden worden teruggestuurd, toont aan dat verzoekers ernstige problemen in het land van herkomst ondervonden hebben.

Het feit dat verzoekers zolang gewacht hebben en pas op aanraden van een advocaat een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend, ondersteunt juist hun gegronde vrees voor een terugkeer naar Georgië.

De bestreden beslissing kan op dit punt dan ook niet gevolgd worden.

2.1.2.

Het CGVS haalt aan dat verzoeker verklaarde belaagd te worden in Georgië door handlangers van de Georgische ganster [K.] omwille van het feit dat hij matchfixing weigerde in de période dat hij bij PFC Sumy in Oekraïne speelde.

Dat het CGVS erkend dat PFC Sumy betrokken was bij een matchfixingschandaal toen verzoeker daar speelde en het inderdaad aannemelijk is dat verzoeker benaderd werd voor matchfixing.

Echter zou verzoeker, die omwille van zijn weigering tot matchfixing verschillende malen bedreigd werd in Georgië, nagelaten hebben pogingen te ondernemen om bescherming te verkrijgen in eigen land.

Uit de COI uit het administratief dossier zou immers blijken dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken en iedereen die meent dat zijn rechten geschonden zijn, zich tot deze rechtsorganen zou kunnen wenden, alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om beschuldigingen van mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken.

Tevens zou de Georgische overheid voorzien in gratis juridisch advies en zouden kwetsbare personen beroep kunnen doen op gratis juridische bijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast zou er een breed scala bestaan aan ngo's die de situatie op het vlak van de mensenrechten nauw zouden opvolgen en tot wie de burger zich zou kunnen richten voor bijstand.

Het CGVS geeft wel toe dat er de laatste jaren in Georgië sprake zou zijn van een stagnatie of achteruitgang op bepaalde vlakken, doch in het algemeen zou kunnen gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, met uitzondering voor hooggeplaatste figuren van het huidige of vorige regime die gerechtelijke vervolgd worden.

Bijgevolg zou van verzoekers verwacht mogen worden dat zij minstens aantonen dat zij bescherming gezocht hebben, maar niet gekregen hebben, waarin verzoekers echter niet slagen.

Dat verzoekers vooreerst duidelijk gesteld hebben dat hun vervolgers gestuurd werden door de Georgische gangster [K.] die zeer invloedrijk is en connecties heeft op het hoogste niveau - ook bij overheid en gerecht - zodat verzoekers schrik hadden om stappen te zetten tegen de handlangers van [K.] omdat zij geen vertrouwen hadden in de politionele en gerechtelijke procedures.

Temeer daar verzoeker in Oekraïne was vrijgesproken voor matchfixing, doch de Georgische voetbalbond hem toch schorste. Verzoekers zagen hierin duidelijk de hand van [K.].

2.1.3.

Dat de vrees van verzoekers bovendien terecht is, zoals blijkt uit het door verweerder zelf aangehaald COI Georgië van 24 februari 2022 waaruit blijkt dat corruptie en gebrek aan onafhankelijkheid van de rechterlijke macht op heden nog steeds een groot probleem is in Georgië :

COI, Georgië, Algemene situatie, 24 februari 2022, coi focus Georgië. algemene situatie 20220224.pdf (cgvs.be) :

[citaten]

Dat de motivatie van verweerder betreffende de toegang tot de rechtsmiddelen in Georgië dan ook slechts een theoretische uiteenzetting is, nu uit de eigen COI van verweerder duidelijk blijkt dat in de praktijk corruptie welig tiert in het justitieel apparaat.

Dat verzoekers, in tegenstelling tot wat door het CGVS beweerd wordt, geenszins de mogelijkheid hadden bescherming binnen Georgië te zoeken en/of bekomen, nu hun belagers banden hadden met het gerecht en de overheid.

Dat de bestreden beslissingen dan ook foutief gemotiveerd is en in tegenspraak is met de eigen COI Georgië, zodat deze een schending inhouden van het motiveringsbeginsel en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.

(...)

2.1.4.

Dat het CGVS duidelijk geen rekening heeft gehouden met de bevindingen van het eigen COI, zodat de dossiers van verzoekers geenszins op een zorgvuldige wijze werden onderzocht.

(...)

Verweerder heeft in de bestreden beslissingen dan ook geen of onvoldoende rekening gehouden met de bevinding van het eigen COI, zodat de beslissingen geenszins gestoeld zijn op een correcte feitenvinding.

Dat er dan ook sprake is van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.1.5.

Verzoekers hebben wel degelijk aangetoond dat zij in Georgië het slachtoffer waren van vervolging en geen bescherming konden genieten van de overheid.

Dat de bestreden beslissingen dan ook de artikelen 48/3 en 48/4 Vw. schenden door verzoekers niet het statuut van erkend vluchteling toe te kennen, minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen.

Overigens zullen verzoekers, ingeval van een terugkeer naar Georgië, het slachtoffer worden van vervolging, zonder de mogelijkheid om een effectieve bescherming hiertegen te bekomen van de overheid, zodat verzoekers een onmenselijke en vernederende behandeling zullen dienen te ondergaan.

Dat de bestreden beslissing dan ook tevens artikel 3 EVRM schendt.”

Verzoekers voegen geen stukken toe ter ondersteuning van hun verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

De verwerende partij maakt op 1 december 2023 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin een evaluatie van de actuele situatie in Georgië wordt gemaakt. Zij verwijst via een consulteerbare weblink naar volgend nieuw element:

- COI Focus “Georgië – Algemene situatie” van 16 januari 2023.

4. Beoordeling

4.1. De wettelijke grondslag van de bestreden beslissing is artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt:

“§1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien:

[...]

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

[...]

“§2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. [...]”

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel

48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van deze wet aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van een van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat, in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging

en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116). Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek wordt geweigerd en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen substantiële redenen opgeeft om zijn land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt – rekening houdende met de vereiste voorwaarden om aanspraak te kunnen maken op het statuut van internationale bescherming – kan zijn verzoek om internationale bescherming worden geweigerd en als kennelijk ongegrond worden beschouwd. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

Bij koninklijk besluit van 12 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst. Echter, in het koninklijk besluit van koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst werd Georgië niet meer opgenomen in de lijst van veilige landen.

Aldus bestaat de wettelijke grondslag van de bestreden beslissingen niet meer.

4.2. Dit gegeven op zich volstaat niet om over te gaan tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Inzake beroepen tegen de beslissing van de commissaris-generaal beschikt de Raad immers over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop.

In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Doordat Georgië niet meer wordt vermeld in het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, moet de Raad een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen verzoekers al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Aldus komt het niet meer aan de verzoeker toe om substantiële redenen op te geven waarom zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst kan beschouwd worden.

Bij de beoordeling van het voorliggend geschil dient de Raad rekening te houden met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), dat bepaalt: *“Recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op een onpartijdig gerecht Eenieder wiens door het recht van de Unie gewaarborgde rechten en vrijheden zijn geschonden, heeft recht op een doeltreffende voorziening in rechte, met inachtneming van de in dit artikel gestelde voorwaarden. Eenieder heeft recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat vooraf bij wet is ingesteld. Eenieder heeft de mogelijkheid zich te laten adviseren, verdedigen en vertegenwoordigen. Rechtsbijstand wordt verleend aan diegenen die niet over toereikende financiële middelen beschikken, voor zover die bijstand noodzakelijk is om de daadwerkelijke toegang tot de rechter te waarborgen.”*

De partijen moeten aldus op een doeltreffende wijze hun hoger beroep kunnen uitoefenen, zoals gegarandeerd door artikel 47 van het Handvest. Het recht op een hoger beroep maakt immers deel uit van het besluitvormingsproces in het kader van de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming.

4.3. In dit verband is het van belang in herinnering te brengen dat het wettelijke kader omtrent de bewijslast heden wordt uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijs-materiaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

Conform artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming plaatsvinden op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en rekening houden met de volgende elementen :

- a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;
- b) de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld;
- c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden

van de verzoeker, de daden waaraan hij is blootgesteld of zou kunnen worden bloot-gesteld, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen;

d) de vraag of de verzoeker, sedert hij zijn land van herkomst heeft verlaten, al dan niet activiteiten heeft uitgeoefend, die hem zouden kunnen blootstellen aan vervolging of ernstige schade indien hij naar zijn land van herkomst zou terugkeren;

e) de vraag of in redelijkheid kan worden verwacht dat de verzoeker zich onder de bescherming kan stellen van een ander land waarvan hij de nationaliteit kan invoeren.

Consistentie, voldoende detaillering alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.4. Ter terechtzitting wordt de partijen erop gewezen dat Georgië niet langer figureert op de lijst van veilige landen van herkomst en dat het beroep daarom zal worden onderzocht in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers menen dat hieromtrent procedurele bezwaren rijzen: met name heeft de verwerende partij hun beschermingsverzoeken onderzocht vanuit het vermoeden van ‘veilig land van herkomst’ dat niet langer geldt. Het vermoeden kan aldus volgens verzoekers niet langer worden weerlegd, wat betekent dat de Raad het volledige onderzoek moet hernemen. Zij wijzen er evenwel op dat de vragen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS vertrokken vanuit het vermoeden van ‘veilig land van herkomst’ en dat de Raad onvoldoende informatie heeft om deze verzoeken thans nuttig te kunnen beoordelen in het licht van voormelde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verder wijzen verzoekers op een bijkomend procedureel probleem, met name de verkorte termijnen die worden gehanteerd. Zij voelen zich miskend in hun rechten van verdediging en stellen dat er aanleiding is om de bestreden beslissingen te vernietigen en hun zaken terug te sturen naar de verwerende partij voor een nieuw onderzoek.

De verwerende partij stelt ter terechtzitting dat het feit dat Georgië geen veilig land van herkomst meer is, niet betekent dat er geen overheidsbescherming meer beschikbaar is. Verwerende partij wijst er op dat verzoekers geen bescherming hebben gezocht en dat niet in concreto wordt aangetoond dat alle middelen zijn uitgeput.

4.5. In casu wordt niet betwist dat verzoeker profvoetballer was en dat hij in 2018 speelde bij de ploeg PFC Sumy in Oekraïne.

Verzoeker verklaart dat hij verschillende keren werd benaderd handlangers van de Georgische gangster “[K.]” om ervoor te zorgen dat zijn ploeg de wedstrijd zou verliezen. Verzoeker zou hebben geweigerd om mee te werken aan deze matchfixing waarna hij en zijn vrouw werden bedreigd. Ondanks een vrijspraak voor matchfixing in Oekraïne, mocht hij bij terugkeer naar Georgië van de Georgische voetbalbond niet meer voetballen in dat land. Verzoeker kreeg opnieuw dreig telefoons. Verzoekers ondernemingen in het bedrijfsleven werd gedwarsboomd door de mannen die hem bedreigden. Hij werd op straat bedreigd met de dood als hij niet stopte met al zijn activiteiten in Georgië; ook in Wenen werd hij telefonisch bedreigd. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Georgië te worden vermoord en hij vreest ook dat er iets met zijn vrouw en kind zal gebeuren.

In de bestreden beslissing stelt de verwerende partij: *“Uit informatie waarover het CGVS beschikt en dewelke is toegevoegd aan uw dossier blijkt dat voetbalclub PFC Sumy betrokken was bij een matchfixingschandaal (Futbolgrad) en dat u daar in die periode speelde (transfermarkt). U legt uw vrijspraak in het schandaal bij de Oekraïense voetbalbond, een brief aan de Oekraïense bond en een volmacht aan uw advocaat om u in de zaak te vertegenwoordigen neer (doc. 5,6,7). Het is aannemelijk dat u benaderd werd voor matchfixing en dit weigerde. Na uw terugkeer naar Georgië in 2019 zou u verschillende keren bedreigd geweest zijn.”*

Hieruit volgt dat de verwerende partij op zich niet betwist dat verzoeker werd benaderd voor matchfixing en dit weigerde.

Er is door de verwerende partij evenwel niet deugdelijk onderzocht of de voorgehouden (doods)be-dreigingen op zich voldoende aannemelijk en dus geloofwaardig zijn. Het enkele gegeven dat verzoekers laattijdig hun beschermingsverzoeken indienden, is op zich niet afdoende om in deze stand van zaken tot de ongelooftwaardigheid van de voorgehouden (doods)bedreigingen te besluiten noch de nood aan bescherming in vraag te stellen, te meer gelet op de zwaarwichtigheid van de bedreigingen.

4.6. In de bestreden beslissingen benadrukt de verwerende partij vervolgens dat *“internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming”* zodat *“van een verzoeker [mag] worden verwacht dat hij of zij redelijke pogingen onderneemt om bescherming te verkrijgen in eigen land.”*

Op basis van de objectieve landeninformatie in het administratief dossier, met name de COI Focus “Georgië – Algemene situatie” van 24 februari 2022, stelt de verwerende partij: *“Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.”*

Op basis van de geactualiseerde COI Focus van 16 januari 2023, waarnaar wordt verwezen in de aanvullende nota van 1 december 2023, komt de verwerende partij tot hetzelfde besluit.

Aldus meent de verwerende partij dat *“bijgevolg verwacht [kan] worden dat [verzoeker] aantoont dat [hij] bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft”*. In dit verband verwijt de verwerende partij verzoeker dat hij geen enkele poging heeft ondernomen om de bescherming van zijn nationale autoriteiten in te roepen en motiveert zij hierbij als volgt in de bestreden beslissingen: *“Eerst verklaarde u dat men in Georgië evengoed een voorbijganger iets kan zeggen als de politie, dat naar de politie gaan geen zin heeft (p.6). Daarna verklaarde u dat u niet kon rekenen op de bescherming van de Georgische staat omdat ze allemaal onderlinge banden hebben, de politie, de maffia en de politiek (p.9). U brengt geen enkel element naar voren om deze bewering te staven en er kan dus geen geloof aan gehecht worden. U maakt niet aannemelijk dat er voor u persoonlijk redenen zijn waarom de Georgische autoriteiten u geen bescherming zouden kunnen of willen bieden.”*

4.7. Verzoekers wijzen er in hun verzoekschrift evenwel op dat zij duidelijk hebben gesteld dat *“hun vervolgers gestuurd werden door de Georgische gangster [K.] die zeer invloedrijk is en connecties heeft op het hoogste niveau - ook bij overheid en gerecht - zodat verzoekers schrik hadden om stappen te zetten tegen de handlangers van [K.] omdat zij geen vertrouwen hadden in de politionele en gerechtelijke procedures. Temeer daar verzoeker in Oekraïne was vrijgesproken voor matchfixing, doch de Georgische voetbalbond hem toch schorste. Verzoekers zagen hierin duidelijk de hand van [K.]”*

Verzoekers’ betoog vindt steun in de notities van het persoonlijk onderhoud (NPO verzoeker, p. 6-7; NPO verzoekster, p. 5-6).

Uit het administratief dossier blijkt allereerst niet dat er enig onderzoek is gevoerd naar de Georgische gangster K., die een persoon zou zijn afkomstig uit Kutaisi (NPO verzoeker, p. 7).

Waar verzoeker verklaarde dat er onderlinge banden bestaan tussen de politie, de maffia en de politiek, kan in de COI focus van januari 2023 worden gelezen:

“Tijdens de FFM wijzen verschillende contactpersonen op het bestaan van een vorm van samenwerking tussen de Georgische autoriteiten en kleine criminelen om druk uit te oefenen op politieke tegenstanders tijdens de verkiezingen. TIG verduidelijkt dat de Georgische autoriteiten tegenstanders van de GD-partij niet rechtstreeks bedreigen, maar dat het mogelijk is dat zij hiervoor criminelen inzetten. TIG heeft vermoedens van het bestaan van een onofficieel netwerk van criminelen waarop de autoriteiten beroep doen in de periode voorafgaand aan de verkiezingen. Deze criminelen benaderen politieke tegenstanders en zeggen dat zij moeten ophouden de UNM te steunen. TIG merkt hierover nog op dat dit zeer goed doordacht is en dat zij richtlijnen krijgen over wie zij moeten bedreigen. In ruil voor hun diensten krijgen de criminelen een voorwaardelijke straf of krijgt iemand in hun omgeving strafvermindering. TIG merkt nog op dat deze criminelen niet discreet te werk gaan en zij door journalisten vaak worden opgemerkt en gevolgd met hun camera’s. Volgens TIG is het niet mogelijk om iets tegen hen te ondernemen in het geval van bedreigingen of intimidatie. Ook wanneer bovenvermelde sportmannen, waaronder worstelaars, met fysiek geweld druk uitoefenen op leiders van de oppositie, treedt de politie niet op, zelfs niet wanneer zij hiervan getuige zijn.

Net zoals TIG merkt GYLA op dat de GD-partij gebruik maakt van externe mensen om druk uit te oefenen op kandidaten van oppositiepartijen. Het is volgens GYLA de staatsveiligheidsdienst die deze mensen hiervoor inschakelt en hen als wederdienst strafvermindering voor een familielid in de gevangenis aanbiedt. Hun taak bestaat erin om druk uit te oefenen op, voornamelijk hooggeplaatste, kandidaten van de oppositie. GYLA is er niet van op de hoogte dat deze personen in opdracht van de staatsveiligheidsdienst ook burgers benaderen. Burgers kunnen daarentegen wel benaderd worden door zogenaamde "old guys" waarnaar volgens GYLA ook verwezen wordt met de term "criminele autoriteiten". Het gaat over kleine criminelen die bekend zijn bij de regering en voornamelijk rond de verkiezingen actief zijn. Zij treden volgens GYLA op als illegale bemiddelaars en beloven na een schuldbemiddeling voor de rechtbank bijvoorbeeld dat de schulden worden kwijtgescholden wanneer de schuldenaar voor de GD-partij stemt. In opdracht van de GD-partij moedigen zij stemgerechtigden aan om voor de regerende partij te stemmen. Zij proberen invloed uit te oefenen door mensen te intimideren. Deze "old guys" zeggen tegen kiezers dat zij of hun familieleden problemen zullen krijgen of dat geweld tegen hen gebruikt zal worden als zij niet gehoorzamen. De GD-partij schakelt hiervoor ook sportmannen of worstelaars in die op de dag van de verkiezingen aan de kieskantoren staan en aanhangers van oppositiepartijen proberen te overtuigen om voor de regerende partij te stemmen. Volgens GYLA zijn er meestal geen gevolgen wanneer iemand weigert in te gaan op het verzoek van deze "old guys". Toch is het volgens GYLA moeilijk om in te schatten waartoe zij in staat zijn. Wat zij doen in opdracht van de GD-partij blijft volgens GYLA onbestraft." (p. 28-29).

Verder blijkt uit de COI focus van januari 2023 dat er een onderscheid wordt gemaakt tussen corruptie-bestrijding op hoog en op laag niveau. Tegen corruptie op laag niveau wordt er opgetreden, maar inzake corruptie op hoog niveau valt er onder meer te lezen: "Momenteel zijn de staatsveiligheidsdienst en de procureur-generaal bevoegd om corruptie te onderzoeken, maar lokale ngo's betwisten de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van deze instanties. Corruptiezaken waarbij hooggeplaatste overheidsafgevaardigden of personen met nauwe banden met de GD-partij zijn betrokken, blijven volgens TIG grotendeels onopgelost. Jaarlijks stijgt het aantal niet-onderzochte zaken waarin er vermoedens bestaan van corruptie op hoog niveau, aldus TIG. In augustus 2021 heeft TIG een rapport gepubliceerd met vijftig voorbeelden van corruptie op hoog niveau waarnaar geen enkel onderzoek is gevoerd.

[...]

Het aanhoudend probleem van corruptie uit zich ook in opiniepeilingen bij de bevolking.

Opinieonderzoeken over corruptie in opdracht van de organisatie TIG tussen 2019 en 2021 bevestigen dat kleinschalige corruptie, met name smeergeld in ruil voor openbare diensten, nog steeds uiterst zeldzaam is. TIG stelt in 2019 dat burgers een negatief beeld hebben over het land op gebied van corruptie. Zij vertrouwen er niet op dat de overheid effectief onderzoek voert naar zaken van corruptie waarbij hooggeplaatste regeringsafgevaardigden of invloedrijke personen die banden hebben met de regerende partij betrokken zijn. Dit is volgens TIG het gevolg van enkele high-profile corruptiezaken tegen hooggeplaatste figuren in 2018-2019 waarop de ordediensten ineffectief reageerden. Deze zaken hebben te maken met corruptie in criminele activiteiten zoals onwettige inmenging in bedrijfsactiviteiten, illegale deelname aan ondernemingsactiviteiten, illegale verrijking, schending van regels rond financiering van partijen en verkiezingen." (p. 21)

Over de georganiseerde misdaad wordt in de COI focus van januari 2023 nog gesteld:

"In 2019 hebben Georgië en de EU een overeenkomst ondertekend om samen grensoverschrijdende criminaliteit aan te pakken. Georgië blijft zich in 2021 inzetten tegen de georganiseerde misdaad in samenwerking met Europol en Eurojust. Ondanks tal van maatregelen blijven criminele netwerken uit Georgië, of die banden hebben met Georgië, actief in de EU." (p. 23)

alsook:

"Volgens TIG kan de term "criminele autoriteiten" ook verwijzen naar personen die deel uitmaken van de georganiseerde misdaad en gaan zij maffiagewijs te werk. Deze criminelen worden volgens TIG in het algemeen vervolgd in Georgië, net zoals personen die hiermee verbonden zijn. Toch sluit TIG niet uit dat er overeenkomsten kunnen bestaan tussen deze criminelen en de autoriteiten. Volgens TIG is het veeleer uitzonderlijk dat iemand problemen heeft met deze criminele autoriteiten. Als iemand met hen problemen heeft, is dat volgens TIG omdat zij geld willen.

Vertegenwoordigers van een internationale organisatie in Georgië geven ook aan dat de term "criminele autoriteiten" verwijst naar de Georgische maffia of "thieves in law". Zij vormen niet langer een probleem in Georgië nadat de vorige regering met hen komaf heeft gemaakt. Deze criminelen troggelden geld af van zakenmannen en in gevangenschappen en waren vaak bezig met drughandel." (p. 29)

Gelet op de hiervoor geciteerde landeninformatie, moet worden besloten dat verzoekers verklaringen omtrent onderlinge banden tussen politie, maffia en politiek, steun vinden in de landeninformatie die de verwerende partij tot haar beschikking heeft. De verwerende partij kan dan ook niet dienstig aanvoeren dat aan deze verklaringen geen geloof kan worden gehecht omdat verzoeker geen enkel element naar voren brengt om deze bewering te staven.

De informatie over de georganiseerde misdaad en maffia in Georgië, alsook mogelijke banden met politie en politiek, is evenwel te summier, te fragmentarisch en intern tegenstrijdig om in het kader van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet deugdelijke conclusies te maken over de bescherming die de Georgische overheden kunnen en willen bieden in de specifieke omstandigheden van verzoekers.

4.8. Samengevat, wordt besloten dat er vooreerst een grondig onderzoek moet worden gevoerd naar de geloofwaardigheid van de voorgehouden (doods)bedreigingen aan het adres van verzoekers door de Georgische gangster K. en zijn handlangers en zijn eventuele banden met de politiek en politie, vooraleer er kan worden gesteld dat verzoekers niet aannemelijk maken dat in hun geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de Georgische overheden beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zou hebben en zij er dan ook niet in slagen met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zeggen te vrezen.

4.9. In de actuele stand van zaken, wegens de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op ontbreken van verdere mogelijkheden tot onderzoek van de voorgelegde elementen en verklaringen, beschikt de Raad niet over de mogelijkheid om dit onderzoek zelf op grondige wijze te kunnen voeren en kan hij derhalve op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier de beschermingsverzoeken van de verzoekers niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Gelet op wat voorafgaat en gelet op het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeks-maatregelen te moeten bevelen.

Daarenboven kan de Raad in casu niet zelf overgaan tot het grondig onderzoek van de elementen vermeld in punt 4.8. en de motieven van de bestreden beslissingen substitueren of de bestreden beslissingen te hervormen zonder de rechten van verdediging te schenden. De Raad zou immers een arrest uitspreken zonder dat de partijen de mogelijkheid hebben gekregen om zich te verweren, terwijl de partijen op een doeltreffende wijze hun hoger beroep moeten kunnen uitoefenen, zoals gegarandeerd door artikel 47 van het Handvest. Het recht op een hoger beroep maakt immers deel uit van het besluitvormingsproces in het kader van de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming.

Bijgevolg moeten de bestreden beslissingen worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

5. Gelet op wat voorafgaat, past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 11 augustus 2022 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig juni tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES